Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب نوم: کابریکا (ناول)

لیکوال: نعمت الله رحیمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۲۱ز - کالیفورنیا، متحده ایالات

د جولای ۱۲مه شپه تیره شوه، دوه دیرش کلن انډریو میلر له خوبه را پاڅید، غاښونه یې وینځل چې مور یې غږ کړ:

- انډریو زویه!

انډریو په ډکه خوله ځواب ورکړ:

- هو مورې! شیبه تم شه درځم

څو شیبې وروسته انډریو له خپلې خونې د باندې ووت غږ یې کړ:

- هو مورې! اوس ووایه څه دې ویل؟

مور یې د ټلویزیون ریموټ د میز له سر پورته کړ ټلویزیون یې بند کړ انډریو ته یې وویل:

- راځه دلته کینه!

انډریو کیناست مور یې وویل:

- د افغانستان له قونسلګرۍ کس راغلی ؤ پاسپورت یې راوړ ویل یې چې " د افغانستان ویزا یې پرې لګولې."

- واه مورې څه یو ښه خبر زه همدې ته په تمه وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې غلې شوه، شيبه وروسته انډريو وويل:

- ولې مورې په تا څه وشول؟

له شيبې چوپتيا وروسته يې وويل:

- زويه! سمه ده چې مونږ په يوه ډيموکراټيک ملک کې ژوند کوو او تراوسه مو ستا ژوند کې لاسوهنه نده کړې، دوه ديرش کلن شوې تراوسه جره ګرځې د ژوند لپاره دې کومه ملګرې پيدا نه کړه هيڅ مې درته ندي ويلي،خو!

- خو څه؟

- خو! زه نه غواړم زما د ځيګر ټوټه دې ځان د مرګ خولې ته واچوي

انډريو لنډه شيبه وروسته وويل:

- څنګه د مرګ خولې ته؟

- افغانستان ته تګ په همدې مانا دی چې ځان د مرګ خولې ته اچوې

- اووه مورې! هلته هم انسانان ژوند کوي زما د انځورګرۍ خوب همدا ؤ چې افغانستان او نورو ورته ځايونو ته ولاړ شم زه غواړم لرغوني او بې ساري ځايونه په انځور کې قلف کړم

مور يې سوړ اسويلی وويست له لنډې شيبې چوپتيا وروسته يې وويل:

- خو زه ويريږم زويه!

انډريو په غوصه خپلې خونې ته ولاړ او هيڅ يې ونه ويل، څو شيبې غلی ناست ؤ او شيبه وروسته يې خپل لپ ټاپ را واخيست له ځانه سره يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه خو یوه اونۍ وروسته تللم خو اوس باید د همدې سبا ورځې لپاره ټکټ وپیرم

آنلاین یې ټکټ وپیرلو او بیرته پر خپل ځای پریوت...

لنډه شیبه وروسته نیغ کښیناست له ځانه سره یې وویل:

- په بیړه کې خو مې د ټک پریکړه وکړه اوس اړ یم په څو ساعتونو کې یو ژباړن پیدا کړم

انډریو پر خپلو ټولنیزو رسنیو کې خورا ډیر څارونکي درلودل پر خپل فیسبوک پاڼه یې پوسټ وکړ " د یوه افغان ژباړن په لټه کې" له پوسټ کولو ګړۍ وروسته یو پیغام راغلی ؤ د "سلیمان" په نامه یوه ځوان پر پیغام پاڼه لیکلي وو:

- سلام ښاغلی میلر! ډیره موده وشوه تاسو څارم او ستاسو انځورګري ډیر خوند راکوي که څه هم زه ژباړن نه یم لږ څه انګریزي مې زده ده خو کیدای شي ستاسو پکار راشم

میلر د پیغام په لوستو مُسک شو له ځان سره یې وویل:

- افغانستان کې هم مینوال لرم بیا مور وایي مه ځه

انډریو له سلیمان سره خبري وکړې او خپل د ورتګ وخت په اړه یې مالومات ورکړل، پریوت څکه ماښام ته الوتنه وه...

مازدیګر کیدونکی ؤ، انډریو د ټګ په موخه له کور ووتلو او مور یې په نه زړه ورسره خدای پاماني وکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام الوتکې ته پورته شول او سفر پيل شو په الوتکه کې د انډريو څنګ ته يو ځوان ناست ؤ، انډريو ته يې برګ برګ وکتل ويې ويل:

- آيا ته امريکايی يې؟

- هو! ولې؟

- نو دا الوتنه خو افغانستان ته ترسره کيږي ته هلته څه کوې؟

انډريو له شيبې چوپتيا وروسته وويل:

- ته څه کوې؟

- زه ورتګ ته کومه ليوالتيا نه لرم، غواړم د کورنۍ غړي مې امريکا ته راولم د هغوی لپاره ځم

انډريو سور اسويلی وويست ويې ويل:

- زه يې تصور نشم کولای هغه هيواد ته چې زه د انځورګرۍ په موخه ځکه روان يم چې ښکلا يې بې سارې ده، زه غواړم ښکلاګانې په انځور کې قلف کړم، تاسو له هغه هيواد څخه ځئ؟

له مقابل لوري څه ځواب وانه وريدل شو انډريو وويل:

- که موږ امريکايان داسې نورو هيوادونو ته لاړ شو ليرې نده چې له امريکا هم افغانستان جوړيږي، خپه نشې خو افغانستان بايد افغانان اباد کړي بهرنيان نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس هیڅ ونه ویل، ګړۍ وروسته ټول ویده وو خو انډریو دومره دې خوښۍ حس درلود چې خوب ته یې نه پرېښودلو خپله کیمره یې را وباسله او د ځای ځای وریځې یې په یو انځور کې قید کړې، ستړی شو اړ ؤ ویده شي...

۱۶ ساعته دوامداره سفر په پای ته رسیدو ؤ، الوتکه د کابل اسمان ته ورسیدله...

ګړۍ وروسته له هوایي ډګر را ووت او سیلمان د باندې ورته په تمه ؤ، شیبه وروسته یې یو بل ولیدل او ستړي مشي یې سره وکړل له هوایي ډګر را ووتل، سلیمان وویل:

- ښاغلی میلر، که غوره درته ښکاري نو ترڅو کابل کې یاست زما سره به واوسې زموږ جلا میلمستون دی تر هوټل خو ډېر ښه دی

انډریو مسک شو ویې ویل:

- آه مننه! خو نور راته ښاغلی مه وایه تا ډېر ټینګار وکړ چې له ما به پیسې نه اخلې او د یوه ملګري په څېر به افغانستان راباندې وینې نو ملګري مې ماته ښاغلی نه وایي

شیبه غلی ؤ بیا یې وویل:

- انډریو وایه! انډریو

سلیمان د سر په خوځولو ورسره موافقه وکړه او په موټر کې کښیناستل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

روان وو چې انډریو خپل موبایل را وویست سلیمان ته یې یو انځور ور وښود ویې ویل:

- ددې جومات انځورونه مې تر ټولو ډېر لیدلي مخکې له تلو دلته یو ځل ورشو؟

سلیمان انځور ته ځیر شو ویې ویل:

- آه دا خو شاه دو شمشیره جومات دی ور به شو!

ګړۍ وروسته شاه دوشمشیره جومات ته ورسیدل موټر ودرید او دوی ښکته شول، انډریو د تل په څېر خپله انځورګري پیل کړه څو انځورونه یې واخیستل او د کوترو تر څنګ ودرید سلیمان ته یې وویل:

- ددې ځای په اړه څه مالومات لرې؟

- نور خو نه پوهیږم خو دوه شمشیره دري کلمه ده مانا د دوه تورو پادشاه جومات وایي چې د ترکیې د ارتاکای مسجد نه وروسته جوړ شوی، لرغونی ځای دی او اکثره سیلانیان یې لیدلو ته حتماً راځي

انډریو څه ونه ویل د ځایي کوترو لپاره یې دانه واخیسته ور اچوله یې چې یوه بوډۍ ښځه راغله او د خیر غوښتلو لپاره یې لاسونه لپه کړل، انډریو له جیب د ډالرو پنځوسی را وویست او ور یې کړ، سلیمان برګ برګ ور وکتل ویې ویل:

- یاره دا خو ډیرې پیسې کیږي ماته به دې ویل چې ما افغانی ورکړې وای

انډریو مُسک ویې ویل:

- اوبال لري مه کوه کیدای شي یو دوه ورځې د هغو پیسو له امله د ارام ساه واخلي او په کور کیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ته ثواب او صدقه منې؟

انډریو له شیبې چوپتیا وروسته وویل:

- زه خو مسلمان نه یم خو تر هرڅه مخکې انسانیت منم، ښځه وه څکه مې مرسته وکړه ورسره ښځې ډیرې معصومې وي او خدای مه کړه ترڅو انسان اړ نشي چاته لاس نه نیسي چې "خیر راکړه" ته یوه ورځ ښځه شه ټول نرتوب به دې ووځي.

انډریو لنډه شیبه وروسته وویل:

- ښه دا پریږده دا وو ایه دا کوترې له دې ځایه نه ځي؟

سلیمان مُسک شو ویې ویل:

- نه یاره! دلته ورته خواړه رسیږي همدلته عادت دي

- زما په آند د خواړو خبره نده شاید دوی دې ځای ته وفادارې وي، ګني خواړه خو د مور خیټورو لپاره لا پیدا کیږي دوی خو دوه خځوځي وخوري هم مړیږي.

انډریو د شاه دو شمشیره جومات ځو انځورونه وباسل بیرته له سلیمان سره موټر ته پورته شول سلیمان وویل:

- باید یوې خیاطۍ ته لاړ شو چې درته افغاني کالي جوړ کړي، کابل کې خیر خو په نورو سیمو کې داسې ګرځیدل راته سم نه ښکاري څکه ستا څیره له ځایي خلکو سره توپیر لري

- زه ویریږم نه! خو خوښیږي مې ستاسو په څیر کالي واغوندم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړۍ وروسته خياطۍ ته ولاړل د انډريو لپاره يې وطني کالي د ګنډلو لپاره ورکړل، او د سليمان دې کور په طرف روان شول...

کورته ورسيدل، مېلمستون ته دننه شول، څو شيبې وروسته چاى را ورسيد د سليمان ګاونډيان راغلل او له انډريو سره ټولو وليدل تر ډيره اړتيا پيدا نشوه چې سليمان خبرې وژباړي ځکه افغانان اوس تر ډيره په بهرنيو ژبو پوهيدل، د چاى له خوړلو ګړۍ وروسته ډوډۍ را ورسيدله انډريو وويل:

- آه زه دومره خوراک نشم کولاى دا اوس مو چاى سره څو رقمه خواړه وخوړل

د خونې له کونج يوه په عمر پاخه کس چې د سليمان ګاونډۍ ؤ وويل:

- دلته چې راځې نو بيا اړ يې خوراک وکړې ګنې خپه کيږو، موږ افغانان په ميلمه سر ورکوو

سليمان دا خبر د انډريو لپاره وژباړله، انډريو شيبه غلى شو بيا يې وويل:

- چې هرڅه وي زموږ هيواد په تاسو يرغل کړى دى، زه ستاسو دښمن حسابيږم خو بيا هم تاسو ماته په غيږه ستړي مشي راکړل زما ښه راغلاست مو داسې وکړ لکه يو ورور مو چې له کلونو مسافرتيا وروسته وطن ته راستون شوى وي

له دې خبرې سره سم يوه ځوان وويل:

- صاحبه! موږ ساده نه يو، زړونه مو لوى دي او همدا لوى زړونه موږ ته بلاوې ګرځيدلې

د انډريو لومړى ورځ د سليمان په ميلمه پالنه کې سبا شوه، سهار د انډريو لپاره جوړ شوي افغاني کالي را ورسيدل، انډريو سليمان ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نن باید ژر خپل سفر پیل کړو تر قندهار لاره اوږده ده

سلیمان رډ رډ ور وکتل ویې ویل:

- نو قندهار ته خو باید الوتکه کې لاړ شو

- نه زه د افغانستان لیدلو ته راغلی له الوتکې څخه خو... سټلایټ کې هم ما لیدلی شو داسې

سلیمان غلی شو، لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- زه تا نه ملامتوم خو کابل میشت قندهاریان په کلونو هلته نه ځي د ځمکې له لارې خو هیڅکله نه ځي.

اندریو ټینګار وکړ چې په الوتکه کې به نه ځي، سلیمان هم زړه نا زړه ورسره خبره ومنله، د سهار لس بجې شاوخوا له کور څخه روان شول د کابل څلورمې کارتې له سیمې څخه د کمپنۍ په لور روان شول...

ګړۍ وروسته د کابل کمپنۍ سیمې ته ورسیدل قندهار ته دې تګ لپاره یې ټکټونه وپیرل خو اړ وو تر ماښامه په تمه شي ځکه د قندهار لپاره د سفر ټاکل شوی وخت د ماښام ۶:۰۰ بجې و.

د سړک پر سر یو څنګ ته ناست وو، سلیمان وویل:

- حالاتو ته په کتو نشم کولای تا داسې دې سړک پر سر تر ماښامه ځان سره کینوم، ته خو غواړې د افغانستان د هر ځای ښکلا انځور کړې راځه تر هغو چې ماښام کیږي د کابل پغمان ولسوالۍ ته ولاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انډریو مُسک شو ویې ویل:

- ته که ژباړن نه یې خو د سفر لپاره غوره لارښود یې په دې ښه پوهیږي چې څنګه یو بهرني ګرځندوی ته لاره وښیې.

سلیمان مُسک شو څه یې ونه ویل، لنډه شیبه وروسته روان شول په افغاني ریکشا (زرنج) کې کښیناستل د لارې په لړ کې انډریو خپله کیمره را وباسله او ځینې ځایونه یې انځور کړل د ریکشې په څټ کې ولاړ ؤ چې ریکشا چلوونکي غږ کړ:

- اې دا څه لیونی یې سم کینه وبه غورځیږې بیا به د روغ سړي تاوان رانه غواړې

سلیمان وخندل:

- ههها

او انډریو ته یې د کښیناستو لپاره وویل...

پغمان د کابل کمپنۍ سیمې ته نږدې پروت دی نو څکه څو شیبې وروسته خپل منزل ته ورسیدل...

د پغمان په بازار کې ولاړ وو د انډریو نظر د پغمان په " طاق ظفر" شو ویې ویل:

- دا مې په ډیرو انځورو کې لیدلی غواړم څو انځورونه یې وباسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیمان په فخر سره وویل:

- کابل خلک په همدي طاق ظفر باندي پیژني دا دي بریا یوه نښه ده، له درېیمي نړیولې جګړې وروسته په ۱۹۱۹ز کال کي جوړ شوی ده.

ورځ په انځور اخیستلو ماښام ته رسیدونکي وه، له پغمان څخه بیرته کمپنۍ ته روان شول او قندهار ته په تلوونکي موټر کي کښیناستل په موټر کي د دوی څنګ ته ناست یو کس پوه شو چي دا کس بهرنی دی، سلیمان ته یي ورو وویل:

- وروره! غم نداري بُز بخر، قندهار ته روان يې نو دې لارې له حالت به هم خبر وې

سلیمان رډ رډ ور وکتل ویې ویل:

- ولې په لاره څه شوي؟

- د کمپنۍ له پُل ور هاخوا د ماښام وروسته د دولت واکمني ختمه ده، له ارغندۍ تر قندهار پورې د طالبانو واکمني ده، پر لاره تالاشیانې کیږي، چیک پواینتونه دي...

سلیمان څه ونه ویل خواشینی شو، شیبه وروسته اندریو وپوښتل:

- دې کس څه ویل؟

سلیمان غوښتل اندریو ونه ویریږي ویې ویل:

- هسې څه خاص نه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیمان زړه درزیدو څه یې نه ویل، ګړی تیره شوه، څنګ ته ناست کس بیا وویل:

- دې سیمې ته سالار وايي، دا ددې لارې د ننبتو او جګړو تر ټولو لویه دایره ده، له ۲۰۰۱ کال تراوسه دلته چا د آرام ساه نده اخیستې که شپه وي او که ورځ دلته حتماً چیک پواینټ...

لا خبره نه وه خلاصه چې د موټر د بریک ټسس شو، موټر چلوونکي وویل:

- تالاشي ده، ټول له موټر ښکته سئ!

دوی د موټر په پای کې ناست وو، ترڅو نور ښکته کیدل سلیمان انډریو ته وویل:

- ګوره چې دباندې خبرې ونه کړې زه وایم چې ګونګی یې

انډریو له داسې حالاتو ناخبره ؤ، کله یې تاوتریخوالی له فلمونو غیر نږدې نه ؤ لیدلی.

شیبه وروسته ور ښکته شول، خلک یې قطار درولي وو، شیبه وروسته مخابره وشوه یو کس له مخابرې سره یوې ګوښې ته ولاړ، لنډه شیبه وروسته بیرته را وګرځید سلیمان او انډریو یې وګرځول او نور بیرته موټر ته پورته شول، څو شیبې موټر چلوونکی په تمه ؤ او لاړ...

له موټر تګ شیبه وروسته یو په قد لوړ کس راغی له انډریو یې وپوښتل:

- ته هماغه ویډیو واله یې ؟

انډریو خو غلی ؤ، سلیمان په بیره وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- قاري صيب دا ګونګی دی خبرې نشي کولای

کس رډ رډ ور وکتل ويې ويل:

- زما پر تندي «خر» ليکلي؟

سليمان هيښ ونشو کړای اړ ؤ غلی پاتې شي، پر چيک پواينټ ۴ کسان ولاړ ؤ دوه کسانو انډريو او سليمان له ځان سره بوتلل، تياره او چوپتيا خوره وه، سليمان وويل:

- قاري صيب! نور نشم تللی زه تکليف لرم

له مقابل لوري په غوصه ځواب راغی:

- څنګه تکليف؟ ته مرتد شوی يې تر دې لا غټ تکليف سته!؟

له لويې لارې ډير ليرې راغلي وو دې دوه غرونو تر منځ د وحشت څخه په ډکه سيمه کې ؤ، د غرونو په منځ کې نرۍ سپينه لاره ښکاريده، سليمان پوه شو چې دلته خلک ډير تګ راتګ کوي، شاوخوا يې وکتل په يوه څنډه کې د يونيسيف لخوا جوړ شوي تشنابونه تر سترګو شول د واره يې وويل:

- غواړم تشناب ته لاړ شم زما خيټه درد کوي

له ډير ټينګار وروسته يې وويل:

- ځه ورشه خو ژر راځه!

- خو قاري صيب! زما بيک که راکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ولې تشناب کوې که په سفر ځې؟

- نه خو ځینې اړین ځیزونه پکې دي

یوه کس بیک ور واچولو ویې ویل:

- واخله زموږ هم نه خوښیږي د کوپارو بوج یوسو

سلیمان تشناب ته دننه شو، ددې بند د خلاصیدو لپاره یې سوچونه کول خپل بیک یې خلاص کړ یو لایټر او د باډي سپرې په لاس ورغلل ورو یې له ځانه سره وویل:

- آه دا مې په یوه مقاله کې هم لوستي وو چې باډي سپیره پخپل جوړښت کې ګاز او داسې کیمیاوي مواد لري چې که اور ته یې وپاشې نو لس چنده د اور سرعت زیاتوي

شیبه وروسته یې خپل بیک شاته واچولو لایټر او د باډي سپرې بوتل یې شاته پټ ونیول او د باندې ووتلو...

د باندې وتلو سره سم یې اندریو ته په سترګو اشاره وکړه چې شاته یې ودریږي، لایټر یې بل کړ یوه کس وویل:

- څه کوې اې د کاپر زو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ویلو ته نه وو پاتې لایټر ته یې سپرې وپاشله یو دم چغې شوې:

- اخ سترګې مې ... سترګې مې سوځي

سلیمان چغه کړه:

- انډریو را تښته!

د زړه درزار د شپې چوپتیا او د پښو د قدمونو غږ د غره په دې تنګه دره کې سره را غونډ وو...

له غره څخه را ښکته تر لیرې کوم کلی نه تر سترګو کیدو، د انډریو نظر یوې کوچنۍ غونډۍ ته شو ویې ویل:

- سلیمانه! هغه دی ویني یو کور ښکاري

د سوچ کولو وخت نه ؤ بې باکه د کور په لور ور روان شول، څو شیبې وروسته ورسیدل سلیمان زړه نا زړه د کور دروازه ټک ټک کړه، په لومړۍ ځل دروازه خلاصه نه شوه بیا یې دروازه ټک ټک کړه، شیبه وروسته د پښو د قدمونو شرنګهار تر غوږ شو سلیمان له ځانه سره وویل:

- په دې شپه کې چا پایزیبونه اچولي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه خلاصه شوه، په ونه دنګه پیغله ولاړه وه د لاتین سرې رنا يې په سترګو کې څرک وهلو، لنډه شیبه وروسته انجلۍ غږ کړ:

- ادې! ته راشه

شیبه وروسته یو بوډۍ راغله ویې ویل:

- فاطمې لورکۍ ته څه دننه

انجلۍ غلې روانه شوه، بوډۍ سلیمان ته ځیر شوه، لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- څوک یې زویه!؟

سلیمان سترۍ ؤ اسویلې یې ویستل په بیره یې وویل:

- هغه تروورې... مورې

لا یې خبره نه وه خلاصه چې دېزې وشوې سلیمان ځای پر ځای پریوت اندریو څنګ ته ولاړ ؤ، یوه شیبه د ډزو اواز ورک شو اندریو چغه کړه:

- راځۍ دننه!

په بیره دننه ولاړل، دروازه یې وتړله اندریو مخکې ولاړ سلیمان غږ کړ:

- تروورې دې خوا راځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډۍ ځای پر ځای ولاړه وه، چوپتیا خوره شوه سلیمان خپل د موبایل څراغ بل کړ بوډۍ ته نږدې ورغی، بوډۍ په خپله ګیډه لاس نیولی ؤ سرې وینې ترې روانې وې، سلیمان چغه کړه:

- تروري!

انډریو را منډه کړه په انګړ کې شور جوړ شو فاطمه د باندې را ووتله، بوډۍ پر ځمکه را ولویده فاطمې چغه کړه:

- ادې!

سلیمان ورغی بوډۍ یې را پورته کړه په ژړغوني غږ یې وویل:

- تروري په تا به هیڅ نه کیږي، روغتون ته دې بیایو

بوډۍ له ډیر کوښښ وروسته وویل:

- نه زویه... لور مې تاته امانت ده، هغه بې له ما هیڅوک نه لري... او..

د بوډۍ سترګې پټې شوې فاطمه په ژړا شوه، له سترګو یې مړې اوښکې روانې وې، په ژړغوني غږ یې وویل:

- زموږ سره مو څه دښمني وه

سلیمان دې څه ویلو په حال کې نه ؤ، فاطمې د خپلې مور په غیږ کې سر ایښئ ؤ ژړل یې، یو دم چوپتیا خوره شوه سلیمان ور منډه کړه، انډریو ته یې غږ کړ:

- بې هوښه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر لاړ د انګړ منځ له څاه یې اوبه را وباسلې د فاطمې په مخ یې وشیندلې، شیبه وروسته یې سترګې خلاصې کړې، بیا په ژړا سر شوه...

اندریو غلی ناست ؤ، نه پوهیدو چې دا سفر به داسې پایلې ولري، سلیمان یوه کونج ته ناست ؤ سهار کیدونکی ؤ فاطمې ته یې وویل:

- کلی څومره لیرې دی؟ او دلته کوم ملا شته د جنازې لپاره؟

فاطمې بانه له یو بل سره ور وستل په سلګو سلګو یې وویل:

- مورې هیڅوک نلرو مور مې د کور نارینه او ښځه دواړه وه، پلار مې مخکې وفات شوی، ځکه چې مور مې په مینه واده کړی ؤ ټولو خپلوانو ورسره اړیکې پرې کړې مورې له کلي څخه ډیر لیرې پراته یو

سلیمان خواشینی شو بیا یې وویل:

- څه باید وکړو؟

- نور څه کوئ زما مورکی مو واخیسته اوس د خدای لپاره ځه له خپل فیرنګي ملګري سره دواړه ورک سئ.

سلیمان اندریو ته وویل:

- ته همدلته اوسه، زه بیرته ژر راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نابلده ؤ، تر کلي او بازار لاره اوړده وه د غرمې ۱:۰۰ بجه کیدونکې وه چې بیرته را ستون شو، شاته یې یو مُلا را روان ؤ، د فاطمې د مور جنازه ترسره شوه د کور په انګړ کې یې خاورو ته وسپارله، فاطمه د قبر سرته ناسته وه ژړل یې، سلیمان راغی ویې ویل:

- راځه خونې ته

- څه دي ماهم وژنې؟

- ملا صیب بیا ځي

فاطمې رډ رډ ور وکتل ویې ویل:

- نو زه څه وکړم؟

د سلیمان رنګ ژیړ اوښتی ؤ په خواشینې لهجه یې وویل:

- زه ستاسو ګنهکار یم، دا به زما پښتونولي ونه مني چې تا دلته یوازې پریږدم راځه ماسره نکاح وتړه ګني دا دې وجدان عذاب به ما ووژني

فاطمې هیڅ ونه ویل، ملاصیب را ووت د فاطمې خواته ورغی، فاطمه څو ګامه شاته ولاړه، ملا صیب وویل:

- لورې! اوریدلي به دې وي چې هر ساه اخیستونکی به دې مرګ ذایقه وڅکي، په خدای که دوی دا کار له قصده کړی وي شاید همدا به د خدای غوښتنه وه، سلیمان چې نن تاته حاضر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی چې خپله دې کړې دا ومنه، ته یوه پیغله یې په داسې محیط کې یوازې ژوند کول ګران دي.

فاطمه په سوچونو کې غرقه شوه، بله لاره یې هم نهٔ لرله اړه وه هو ووایي، څو شیبې وروسته یې وویل:

- ملا صیب! تاسو تر ما مشر یاست خپله به هم د یوې لور پلار وې څه چې درته سم ښکاري زه یې منم.

ملا صیب وویل :

- د خیر پکار کې به تادي کوو، مور ته دې الله جنتونه نصیب کړي، نن وي که سبا مونږ هم تلونکي یو...

ګړی وروسته نکاح وتړل شوه، ملا صیب بیرته ستنیدو سلیمان ورته ټوله کیسه وکړه، ملا صیب د تګ په وخت کې وویل:

- د انسانیت له مخې درسره مرسته کوم تاسو تم شئ زه خپل موټر راولم یوه لاره به وګورو

ملا صیب ولاړ...

اندریو میلر له ځان څخه ویډیو کوله او غوښتل یې دا داستان نړیوال شي او خپور یې کړي، فاطمې سر په زنګون ایښی ؤ او وړې وړې سلګی یې وهلې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت تیریدو ماښام کیدونکی ؤ د موټر د هارن غږ شو، سلیمان په بیړه ور ووت، ملا صیب راغی، موټر یې بند کړ یوه لاسي کڅوړه ورسره وه سلیمان ته یې وویل:

- تیاره کیدونکې ده، دا درې واړه واغوندئ او راځئ

سلیمان کڅوړه ترې واخیسته، په بیړه کورته دننه شو، کڅوړه یې خلاصه کړه، درې زنانه حجابونه وو اندریو په حیرت سره ور وکتل خو اړ وو همدا واغوندي، سلیمان وویل:

- چاره نشته نو!

درې واړو حجابونه واغوستل روان شول...

فاطمه خپل د خاپیرو له کور څخه زړه نا زړه د خپل راتلونکي ژوند په لور روانه وه وړې وړې سلګی یې وهلې او موټر ته پورته شوه...

ملا صیب وویل:

- شپه ده په لویه لاره کابل ته تګ له خطر خالي نه دی، باید د کلیو له منځ د وردګو چک ولسوالی ته لاره وباسو له هغه وروسته بیا څه ستونزه نشته

لارې خرابې وې د شپې ۹ بجې کیدونکې وې د چک ولسوالی تر غرنیو سیمو را ورسیدل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د شپې ۱۲ بجې - چک وردک، زمان خیل

ټول غلي ناست وو، ملا صیب وویل:

- نور په آرامه زړه ویده شئ په یوه نیم ساعت کې کابل ته رسیږو، خو حجابونه مه ایسته کوئ ترڅو ما ندي ویلي، فاطمې سر کیښود سترګې یې پټیدې چې یو درز شو، موټر ځنګ ته ودرید، ملا صیب ښکته شو، شاوخوا یې وکتل بیرته راغی د موټر له کړکۍ یې سر دننه کړ ویې ویل:

- ټایر پنچر شوی ده، او سټیپني هم نشته!

ملاصیب بیرته موټر کې کیناست ویې ویل:

- ویده شئ! بله لاره نشته باید په تمه شو ترڅو شپه سبا شي دلته د پنچر جوړولو لپاره څوک د ورځې لا نه پیدا کیږي.

ټول ویده وو خو فاطمې ژړل، سلیمان پرې را ویښ شو زړه نا زړه یې وویل:

- وږې شوې یې؟

فاطمې هیڅ ونه ویل، شیبه وروسته سلیمان بې له دې چې شور جوړ کړي له موټر ښکته شو فاطمې ورو وویل:

- چیرته ځې؟

- ژر راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سړک شاوخوا په باغونو او ونو پوښل شوې وه، سلیمان یوه باغ ته ولاړ د موبایل ځراغ یې بل کړ شاوخوا د منو ونې تر سترګو کیدې څو منې را وشکولې غلی بیرته د موټر خوا ته روان شو، د فاطمې سترګې په پټیدو وې چې د موټر د دروازې اواز را ویښه کړه ویې ویل:

- څه دې کول، چیرته تللی وې؟

سلیمان څو منې ورکړې ویې ویل:

- دلته همدا پیدا شوې د پرون شپې راهیسې دې څه نه دي خوړلي وخوره

- نه زړه ته مې نه کیږي

سلیمان له شیبې چوپتیا وروسته وویل:

- که دې مور درکړې وای بیا دې هم داسې ویل " چې زړه ته مې نه کیږي"؟ ته دې مور ماته امانت پریښې یې هیله کوم زما لپاره نه د مور لپاره دې دا ومنه چې اوس ستا بې له ما څوک نشته.

فاطمې په ژړغوني غږ وویل:

- ته خو به هم ما نه پریږدې؟

- ته زما میرمنه یې، زه چې د خپل بهرني ملګري لپاره خپل ځان د مرګ خولې ته ورکوم ته یې سوچ کولای شې ستا لپاره به زه څه کولای شم؟

فاطمه غلې شوه، دوې منې یې واخیستې، یوه یې سلیمان ته ورکړه ویې ویل:

- بنه خو دا یوه ته وخوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سليمان مُسک شو، منه يې وخوړله...

خوب، ګيډه، او وخت چاته صبر نه کوي، ورځې بيا پر ځمکه د رڼا څادر خور کړی ؤ، کابل ته د تلونکو موټرو اواز فاطمه له خوب را وينه کړه شاوخوا يې وکتل سليمان باندې يې غږ وکړ:

- اې وينښ شه، سهار شوی دی.

سليمان وينښ شو سترګې يې ومږلې شاوخوا يې وکتل انډريو ويده ؤ خو ملا صيب نشته ؤ، سليمان په بيړه له موټر ښکته شو شاوخوا ځايونه يې وکتل خو ملاصيب پيدا نشو، نيم ساعت تير شو له ليرې يو کورولا ډوله موټر ته سترګو کيدو ورو ورو را نږدې شو او څنګ ته ودريد، ملاصيب له موټر ښکته شو ټاير يې په لاس کې ؤ سليمان ته يې وويل:

- څنګه دې رنګ ژيړ اوښتی؟

- هيڅ ملاصيب په اندېښنه دې وو چې چيرته تللی يې

- ههه! سهار وخته د ولسوالۍ بازار ته ولاړم پنچر مې جوړ کړ

- آه ملاصيب! زموږ سره په عذاب شوې

ملاصيب څه ونه ويل جيک يې را واخيست موټر يې پورته کړ ويې ويل:

- کله له يوه اړمن سره مرسته وکړه، هغه د آرام ساه کې ۱۰۰٪ حلال آکسيجن شتون لري

شيبه غلې شو، بيا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ترټولو لوی مذهب انسانيت دی، زه ښه پوهيږم له تاسره يو کافر هم دی خو زه بيا هم مرسته درسره کوم، ځکه دې هغې ګناه نده په همداسې يوه ټولنه کې پيدا شوی دی.

دې ټاير دوه نېټونه يې وتړل بيا يې وويل:

- هغه څه وايي؟ هو! " که تاسو غريب زيږدلي ياست دا ستاسو غلطي نه ده، که غريب مړه شوئ ستاسو غلطي ده " خودا دا جمله مې لکه چې غلطه وويله خو مطلب مې دا دی چې موږ مسلمانان يو ځکه په مسلمانه ټولنه او کورنۍ کې زيږدلي يو خو دی هم په داسې يوه بل مذهبي ټولنه کې زيږيدلی له ماشومتوبه همغه څه ويني چې کورنۍ يې ور زده کړي دي، کيدای شي د اسلام په ليدلو خپله پوه شي او مسلمان شي.

سليمان مُسک شو ويې ويل:

- هو ملاصيب! ډيرې خوږې خبرې کوې

- حقيقت تل خوږ وي

ټاير وتړل شو اندريو هم له خوبه پاڅيدلی ؤ، موټر حرکت وکړ...

ګړۍ وروسته ملاصيب وويل:

- دا د ټوپ دښته ده، نور کابل دومره ليرې نه دی، خپل حجابونه ايسته کړئ

شيبه وروسته مُسک شو بيا يې وويل:

- صرف تاسو دواړه يې ايسته کړئ، د ښځې زيور خو حياء او حجاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیمان انډریو ته وویل چې حجاب ایسته کړي، شیبه وروسته ملاصیب وویل:

- په دې بهرني به دې نه ایسته کولو، کابلیانو ته به مو ځان ښودلو چې ملا صیب خو ښه دنګه ښځه کینولې مخ سیټ کې، هههه! ټوکې کوم

سلیمان او فاطمه په خندا شول...

وخت په تیریدو ؤ، ګړی وروسته کابل ته را ورسیدل، ملا صیب وویل:

- ځئ نو لخیره کابل را ورسیدو ما خپله ژمنه پوره کړه

سلیمان له ملاصیب ډیره مننه وکړه، او دې پاتې کیدو ټینګار یې وکړ خو ملاصیب بیرته روان شو...

کور ته راغلل، انډریو مېلمستون ته ولاړ او سلیمان له فاطمې سره کورته لاړ مور یې کالي وینځل یو دم له پاخیده ویې ویل:

- وی زویه! شکر چې راغلې موبایلونه دې هم کار نه کولو، له اندیښنې مې یوه شپه خوب نه دی کړی... او دا انجلی څوک ده؟

سلیمان بې باکه وویل:

- اینګور دې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې تندی تریو کړ، سلیمان وویل:

- ولې غوصه شوې؟

بیرته مُسکۍ شوه ویې ویل:

- په یوه ښۀ زوی کورنۍ هیڅکله نه غوصه کیږي

مور يې نږدې ورغله ویې ویل:

- نوم دې څه دی؟

- فاطمه

- زه لور نه لرم، نور مې ته لور يې چې د خوابښې فکر راته ونه کړې

- ښه خاله..

- خاله نه! مور راته وایه

فاطمه مُسکۍ شوه، خو زړه يې لا تش نه ؤ، په نه زړه يې وخندل...

مازدیګر ؤ، سلیمان د اندریو لپاره د تللو ټکټ وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندړیو لاړ... سلیمان خپله پښتو او افغانیت وپاللو اندړیو یې د سر په بیه بیرته تر خپل منزل را ورسولو، ۱۴ ورځې تیرې شوې تازه تازه د فاطمې پر شونډو حقیقي مُسکا ګل کړی ؤ، خو د اندړیو ویډیوګانې او د یوه افغان د غیرت کیسې او ملګرتیا په ټولنیزو رسنیو کې لاس په لاس کیدې، څوک پوهیدل چې داسې نادرې به جوړیږي، د سلیمان لپاره د باندې وتل هم سخت شوي وو د خلکو خولې چیرې څوک پټولای شئ

- د اګسټ ۱۸ نیټه

د کابل له سقوط درې ورځې تیرې شوې وې، سلیمان د مهاجرت لپاره په کافي اندازه مدارک درلودل او چاره نه وه بې له دې چې وطن پریږدي د اګسټ په ۱۸ مازدیګر له فاطمې سره هوایي ډګر ته ولاړ خو دننه کیدل ستونزمن ښکاریدل فاطمې وویل:

- زه ویریږم راځه بیرته کورته لاړ شو کله چې دا ګڼه ګونه ختمه شوه بیا به لاړ شو

سلیمان ورسره ونه منله فاطمه یې له لاس ونیوله او په ګڼه ګونه کې هوایي ډګر ته دننه شول، ګړی نه وه تیره چې یوه لویه الوتکه راغله د خلکو په منځ کې شورماشور او ګڼه ګونه جوړه شوه، له دوی وغوښتل شول چې میرمنې یو قطار او نارینه د بل قطار کې راشي، فاطمه زړه نا زړه بل قطار ته ولاړه، څو شیبې وروسته ټول الوتکه کې کښیناستل الوتنه ترسره کیده چې یوه عسکر وویل:

- دا الوتکه دې دومره کسانو وړلو توان نه لري هیله کوم یو څو کسان ښکته شئ

هیڅوک نه وو حاضر چې له دومره سختۍ وروسته دې بیرته شاتګ وکړي بهرني عسکر اړ شول په زوره کسان ښکته کړي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکته شویو کسانو په منځ کې یو سلیمان ؤ چې بې زړه فاطمه په الوتکه کې ترې ولاړه او لارې یې جلا شوې...

د سلیمان دې زړه زور ختم شوی ؤ، یوې ښځې ته ناهیلی کښیناست د هوایي ډګر په منځ کې شپه پرې سبا شوه د یوه ماشوم په چغو له خوبه را پاڅیدو رنګ رنګ غږونه تر غوږ کیدل:

- مادرم کجاست؟

- مور مې چیرې ده؟

- زوی مې چیرې ده؟

- بچه ی مره ندیدین؟

سلیمان له ژور خفګان سره مخ ؤ، د څه اوریدلو او ویلو توان یې نه درلود، د ورځې ۱۰:۰۰ بجې وې یوه بله الوتکه راغله خو د سترګو په رپ کې ډکه شوه، الوتکې حرکت کولو چې یوې میرمنې غږ کړ:

- فاطمه دخترم!

سلیمان له ځانه سره وویل:

- فاطمه!

بې باکه یې د الوتکې په لور منډه کړه، له کوښښ وروسته د الوتکې په وزر پورې ونښت، الوتکه هوا ته پورته شوه د سلیمان عصبي روغتیا ښه نه وه ساه یې ماته ماته کیدو د لاندې یې وکتل، په سترګو یې تیاره شوه، او را ولویدو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library